டெரிக்பிரின்ஸ்

தேவனின் மருந்து புட்டி

Originally published in English under the title
"LIFE-CHANGING SPIRITUAL POWER"

Printed by Derek Prince Ministries

TA/3000/0313/LOP
ISBN 978-93-82910-55-8

"GOD'S MEDICINE BOTTLE" (Tamil)
"THEYVANIN MARUNTHU PUTTI"

Published by permission in the Tamil language.

Cover Design: DPM-Asia/Pacific

For orders & other enquiries please contact :
DEREK PRINCE MINISTRIES - INDIA
C/o DPM IMPEX
1C, EVR Road, Puthur,
Trichy - 620 017, Tamil Nadu, India.
E-mail: admin@derekprince.in
Phone : 00-91-98430 55414 / 95855 38201

DPM

www.derekprince.in

தேவனின் மருந்து புட்டி

"பிரியமானவனே, உன் ஆத்துமா
வாழ்கிறதுபோல நீ எல்லாவற்றிலும் வாழ்ந்து
சுகமாயிருக்கும்படி வேண்டுகிறேன்."

3 யோவான் 2

பொருளடக்கம்

01

ஆலோசனையின்படி உட்கொள்

என்னுடைய சொந்த அனுபவத்திலிருந்து, தேவனுடைய அதிசயமான "மருந்துப் புட்டியைக்" குறித்து நான் எவ்வாறு அறிந்துகொண்டேன் என்று உங்களோடு பகிர்ந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். இப்பெரிய ஆசீர்வாதத்தைக் குறித்து இரண்டாம் உலக மகா யுத்தத்தின் ஆரம்ப காலங்களில் நான் கற்றுக்கொண்டேன்.

நான் ஒரு ஆங்கிலேயனானபடியால், இரண்டாம் உலக மகா யுத்தத்தின் போது, பிரிட்டிஷ் இராணுவத்தில் ஐந்தரை ஆண்டுகள் மருத்துவப் பணியாளராக வேலை செய்தேன் (இதற்கு அமெரிக்க மக்கள் "மருத்துவமனை உதவியாளர்" என்ற பெயரைக் கொடுப்பார்கள்.) முதல் மூன்று ஆண்டுகளில் வட ஆப்பிரிக்காவின் பாலைவனங்களில் நான் பணியாற்றினேன்: முதலாவது எகிப்து, பின்பு லிபியா, இறுதியாக சூடான்.

இரு காரியங்களுக்கு நாங்கள் பாலைவனத்தில் பாதுகாப்பற்றிருந்தோம்: மணல் மற்றும் சூரியன். அமைக்கப்பட்ட ஓர் சாலையை கண்களால் காணாமல் ஓராண்டு வரை பாலைவனத்தில் கழித்தேன். நாங்கள்

மணலில் பயணம் செய்தோம், மணலில் உறங்கினோம், பல நேரங்களில் மணலையே உண்பது போல ஓர் உணர்வு ஏற்பட்டது. இரவும் பகலும் அதற்குப் பாதுகாப்பற்றிருந்தோம். இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில், சூரியனோடு இணைந்து, பாலைவன வாழ்க்கை அநேகருடைய சருமத்தை மிக பயங்கரமாக பாதித்தது, அவர்களில் நானும் ஒருவனாக இருந்தேன். பிரதானமாக என் கை மற்றும் கால்களில் இப்பிரச்சனை வெளிப்பட்டு, என் சருமத்தில் பிளவுகள் தோன்ற ஆரம்பித்தன. பல விதங்களில் நான் செயலாற்ற முடியாமல் போனேன். என்னுடைய ராணுவ பிரிவுக்கு மேல் அதிகாரியாய் இருந்தவர், என்னை மருத்துவமனையில் சேர்க்க விருப்பமில்லாமல், என்னை அனுப்பிவிட்டால், என்னுடைய உதவியை அவர் இழந்துவிடுவார் என அறிந்து, அதிகம் போராடினார். இதன் விளைவாக பல மாதங்களாய் நான் நொண்டி நொண்டி நடந்து, என்னுடைய வேலைகளையெல்லாம் செய்து வந்தேன். இறுதியாக வேறு வழியில்லாமல் அவர் என்னை மருத்துவமனையில் சேர அனுமதித்தார். நான் மூன்று அல்லது நான்கு இராணுவ மருத்துவமனைகளுக்குச் சென்று, ஒரு வருடம் வரை மருத்துவமனையிலேயே இருந்தேன். இரண்டு ஆண்டுகளை மத்திய கிழக்கு நாடுகளில் ராணுவ பணியாற்றி, இதே போன்ற பிரச்சனைகளுடன் பதினெட்டு மாதங்களை மருத்துவமனையில் கழித்தவர்களை அந்நேரத்தில் சந்தித்தேன்.

என்னுடைய பிரச்சனைக்குப் பல விரிவான நோய் கண்டறியும் ஆய்வுகள் செய்யப்பட்டன. ஒவ்வொன்றும், முன்பு கொடுக்கப்பட்ட பெயரைவிட சற்று நீளமான பெயரை என் வியாதிக்கு கொடுத்தது. இறுதியாக நாட்பட்ட படைச் சிரங்கு என்று கண்டறிந்து, மிகச் சிறப்பான மருத்துவ சிகிச்சை பெற்றேன். ஆனால் சிகிச்சையினால் எனக்கு எந்த முன்னேற்றமுமில்லை.

இதே போன்ற நோய் அறிகுறியுள்ள மற்ற இராணுவ வீரர்களையும் கண்டேன், அவர்களுக்கும் சிகிச்சையால் எந்த பலனும் உண்டாகவில்லை.

தீக்காயங்கள் போன்ற தீவிர பிரச்சனைகளுள்ளவர்கள் பொது கப்பல் மூலம் தென் ஆப்பிரிக்காவுக்கு அனுப்பப்பட்டார்கள். ஆனால் என்னுடைய பிரச்சனை அவ்வளவு மோசமானது அல்ல என்பதினாலும், பிரிட்டிஷ் இராணுவத்தில் என்னுடைய பதவி முக்கியத்துவமற்றதாயிருந்தபடியாலும், பணத்தை வீண் செலவு செய்து அவர்கள் என்னை தென் ஆப்பிரிக்கா அனுப்பவில்லை. ஆகையால், அங்கேயே ஒவ்வொரு நாளையும், என்னுடைய எதிர்காலம் எப்படி இருக்குமோ என யோசித்துக் கழித்தேன். ஓர் ஆண்டை மருத்துவமனையில் கழிப்பது, ஒரு நீண்ட காலம் போல் தோன்றும் - அனுபவத்திலிருந்து கூறுகிறேன்.

நான் புதிதாக தேவனோடு ஓர் உண்மையான, தனிப்பட்ட உறவில் அப்பொழுது தான் பிரவேசித்திருந்தேன். மறுபிறப்படைந்து, பரிசுத்த ஆவியின் அபிஷேகத்தையும் பெற்றிருந்தேன். ஆனால், வேத பின்னணி இல்லாமல், வேதத்தைக் குறித்து, அறிவற்றிருந்தேன். என்னிடம் வேத புத்தகம் இருந்தது ஆனால் தேவனைத் தவிர அல்லது வேதத்தைத் தவிர, உதவிக்கு நான் திரும்பக்கூடியவர் வேறொருவருமில்லை. என்னுடைய சரீரப் பிரகாரமான நிலையைக் குறித்து வேதம் என்ன சொல்லும் என்று அறிய ஆவலாய் அதை ஆராய ஆரம்பித்தேன். சுகத்தைக் குறித்து எந்தத் தத்துவங்களும் எனக்குத் தெரியாது. சுகம் எனக்கு அவசியமான ஒன்று என்பதை மட்டும் நன்கு அறிந்திருந்தேன். செய்வதற்கு வேறொன்றும் இல்லை, வேதம் என்னிடமிருந்தது, வாசிக்க நேரமுமிருந்தது. ஆகையால் தேவனை நம்பினால் என் சரீரத்துக்கு சுகம் கிடைக்கும் எனக் காண்பிக்கும் பகுதிகள் ஏதாகிலும் வேதத்தில் உண்டா என்று தேடினேன்.

ஒரு நாள் நீதிமொழிகளின் புத்தகத்தில் சில வார்த்தைகளை நான் கண்டு, இவைகளை ''தேவனுடைய மருந்து புட்டி'' என அழைக்கக் கற்றுக்கொண்டேன். அப்பகுதி நீதிமொழிகள் 4:20-22 ஆகும்.

> *என் மகனே, என் வார்த்தைகளைக் கவனி; என் வசனங்களுக்கு உன் செவியைச் சாய், அவைகள் உன் கண்களை விட்டுப் பிரியாதிருப்பதாக; அவைகளை உன் இருதயத்துக்குள்ளே காத்துக்கொள். அவைகளைக் கண்டுபிடிக்கிறவர்களுக்கு அவைகள் ஜீவனும், அவர்கள் உடலுக்கெல்லாம் ஆராக்கியமுமாம்.*

''உடலுக்கெல்லாம் ஆரோக்கியமுமாம்'' என்ற வார்த்தைகள், என் கவனத்தை ஈர்த்தது. "உடலுக்கெல்லாம்" என்பது முழு மாம்ச சரீரத்தையும் குறிக்கும் என புரிந்தது. ஆரோக்கியம்! என் முழு சரீரத்திலும் ஆரோக்கியம் இருந்தால், எனக்குள் வியாதிக்கு இடமே இருக்காது, இதைத் தான் தேவன் எனக்கு வாக்களிக்கிறார் என்று நான் யோசித்தேன்.

பின்பு அந்த வேதாகமத்தின் ஓரத்திலுள்ள குறிப்புகளைப் பார்க்கும்போது "ஆரோக்கியம்" என்ற வார்த்தைக்கு வேறொரு மொழிபெயர்ப்பு "மருந்து" என்று கூறுவதைக் கவனித்தேன். என்னுடைய சூழ்நிலைக்கு இது இன்னும் பிரயோஜனமாயிருந்தது. எனக்கு மருந்தாயிருந்து என் சரீரம் முழுவதற்கும் ஆரோக்கியத்தைக் கொண்டு வரும் ஒன்றை தேவன் வாக்களிக்கிறார் என உணர்ந்தேன். எனக்குத் தேவையானது இதுவே என்று யோசித்தேன்! ஆகையால் அந்த வார்த்தைகளைத் திரும்ப திரும்ப வாசிக்க ஆரம்பித்தேன். இச்சலுகை தேவனுடைய வார்த்தையின் மூலம் எனக்குக் கொடுக்கப்படுகிறதைக் கண்டேன்.

20ம் வசனம் இப்படியாகக் கூறுகிறது, ‘‘என் வார்த்தைகளைக் கவனி, என் வசனங்களுக்கு உன் செவியைச் சாய்’’. பின்பு 22ம் வசனம், “அவைகளை (தேவனுடைய வார்த்தைகளையும், வாக்குத்தத்தங்களையும்) கண்டுபிடிக்கிறவர்களுக்கு அவைகள் ஜீவனும், அவர்கள் உடலுக்கெல்லாம் ஆரோக்கியமுமாம்’’ என்று கூறுகிறது. ஆகையால் இவையனைத்தும் தேவனுடைய வார்த்தையிலும் வாக்குத்தத்தங்களிலும்தான் உள்ளது.

“. . . அவைகளைக் கண்டுபிடிக்கிறவர்களுக்கு” என்ற வார்த்தைகள் – வேதத்தை வாசிப்பதைக் காட்டிலும் சற்று அதிகம் என உணர்த்தின. தேவன் எதை அளிக்க விரும்புகிறார் எனக் கண்டறியும் விதத்தில் வேதத்தை வாசிப்பதாகும் என்பதை உணர்ந்தேன்.

அச்சூழ்நிலையில் கிடைக்கக்கூடிய எல்லா மருத்துவ சிகிச்சையும் எனக்களிக்கப்பட்டும் பயனற்றதாய் இருக்கக் கண்ட நான், ஒரு தீர்மானத்தைச் செய்தேன் - மிக சிறுபிள்ளைத்தனமான தீர்மானம். தேவனுடைய வார்த்தையை என் மருந்தாக உட்கொள்ள முடிவு செய்தேன். என் வாழ்க்கையில் இது மிக முக்கியமான ஓர் தீர்மானமாயிற்று. அந்தத் தீர்மானத்தைச் செய்த போது தேவன் என்னோடு பேசினார், சத்தமாக அல்ல ஆனால் தெளிவாகப் பேசினார், “ஒரு மருத்துவர் மருந்து கொடுக்கும்போது, அதை உட்கொள்ளுவதற்கான ஆலோசனை, மருந்து புட்டியின் மேலிருக்கும். இதுதான் என்னுடைய மருந்துபுட்டி, இம்மருந்தை உட்கொள்ள தேவையான ஆலோசனைகள் புட்டியின் மேல் இருக்கின்றன, நீ அவைகளை நன்றாய் வாசி’’ என்று கூறினார்.

ஒரு மருத்துவர், தன்னுடைய ஆலோசனையின்படி மருந்து உட்கொள்ளாத நபருக்குச் “சுகமடைவீர்கள்” என உறுதி கூற முடியாததை தேவன் எனக்கு

நினைப்பூட்டினார். நானும் ஒரு மருத்துவ உதவியாளராக இருந்தபடியால் எனக்கு இது தெளிவாகப் புரிந்தது.

உடனே அந்த ஆலோசனைகளைப் படிக்க நான் முற்பட்டேன். தேவனுடைய வார்த்தையை சரீரத்துக்கு மருந்தாக உட்கொள்ளுவதில் நான்கு குறிப்பான ஆலோசனைகள் இருக்கக் கண்டேன். அந்த ஆலோசனைகள் இவைகளே:

1. என் வார்த்தைகளைக் கவனி
2. என் வசனங்களுக்கு உன் செவியைச் சாய்
3. அவைகள் உன் கண்களைவிட்டுப் பிரியாதிருப்பதாக
4. அவைகளை உன் இருதயத்துக்குள்ளே காத்துக்கொள்

அம்மருந்திலிருந்து எவ்வித நன்மையையும் பெற வேண்டுமானால் இந்த நான்கு ஆலோசனைகளைப் பின்பற்ற வேண்டியது அவசியம் என உணர்ந்தேன்.

இதைத் தொடர்ந்து நடந்த எல்லாவற்றையும் நான் விவரிக்க முடியாது. ஆனால் பொதுவாக மக்கள் எப்படி மூன்று வேளை உணவுக்குப் பின் மருந்து அருந்துவார்களோ அப்படியே நானும் ஒரு நாளில் மூன்று முறை வேதத்தை வாசிக்க ஆரம்பித்தேன். “தேவனே இவ்வார்த்தைகள் என் உடலுக்கெல்லாம் மருந்தாகும் என்று சொன்னீரே, இப்பொழுது நான் இயேசுவின் நாமத்தில் என் மருந்தை உட்கொள்ளுகிறேன்” என ஜெபிப்பேன். இவ்விதமாய் வேதத்தை வாசிக்க, மூன்றே மாதங்களில், தேவன் வாக்குப்பண்ணின விளைவை ஏற்படுத்தியது. என் சரீரத்தின் முழுவதிலும் நான் ஆரோக்கியம் அடைந்தேன்.

இந்த அனுபவத்தைப் பல ஆண்டுகளுக்கு முன் ஒலி நாடாவில் பதிவு செய்தேன். சமீப காலத்தில் பாகிஸ்தான்

நாட்டைச் சேர்ந்த ஒரு வாலிபனை நான் இங்கிலாந்து தேசத்தில், லண்டனில் சந்தித்தேன். அவன் கிறிஸ்துவை ஏற்றுக்கொண்டவன். இருபது ஆண்டுகளாக படைச் சிரங்கினால் அவதிப்பட்டதாகக் கூறினார். ஒரு நாள் என் ஒலிநாடாவைக் கேட்டு, அதின்படி செய்ய தீர்மானித்தார். அவருடைய அனுபவத்தில், இரண்டு அல்லது மூன்று நாட்களுக்குள்ளேயே அவர் பரிபூரண சுகத்தைப் பெற்றுக்கொண்டார். ஆகையால் இன்று வரையிலும் தேவனின் மருந்து கிரியை செய்கிறது என்பதற்கு அவ்வாலிபன் கூறியது ஓர் சாட்சியாகும்.

இப்பொழுது தேவனுடைய மருந்து புட்டியில் கொடுக்கப்பட்டுள்ள ஆலோசனைகளை எப்படி அப்பியாசப்படுத்துவது என்பதைக் குறித்து நான் கற்றுக்கொண்ட பாடங்களை உங்களோடு பகிர்ந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

02

கவனம் செலுத்து

“என் வார்த்தைகளைக் கவனி” என்பது, தேவனின் மருந்து புட்டியிலிருக்கும் நான்கு ஆலோசனைகளில் முதல் ஆலோசனையாகும். தேவன் நம்மோடு பேசும்போது, ஒருங்கிணைந்த நம்முடைய கவனம் அவருக்குத் தேவை என்பதை நாம் புரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

சர்வ வல்லமையுள்ள தேவன் நம்மோடு பேச ஆயத்தமாயிருந்தால், தேவனுக்கு மரியாதை செலுத்தி நம்முடைய முழு கவனத்தையும் கொண்டு கேட்க வேண்டும் என்று நமக்குள்ளிருக்கும் ஒழுக்கம் நமக்குக் கற்றுக்கொடுக்கும். ஆனால் இன்று பலருடைய மனநிலை அப்படி இருப்பதில்லை. ஊடகத்தின் வளர்ச்சியினாலும்— (ரேடியோ, தொலைக்காட்சி போன்றவை) தற்காலத்துக் கலாச்சாரத்தினாலும், நாம் ஒரே நேரத்தில் இரண்டு காரியங்களுக்குச் செவி கொடுக்கப் பழகிவிட்டோம். “பிரிந்த கவனம்” என்று அழைக்கப்படக்கூடிய ஓர் வியாதியினால் நாம் பாதிக்கப்பட்டுள்ளோம். சில வீடுகளுக்குள் செல்லும்போது, வாலிப பிள்ளைகள், தொலைக்காட்சியைப் பார்த்துக்கொண்டே தங்கள் வீட்டுப்பாடங்களை எழுதுவதைக் கண்டு நான் வியப்படைகிறேன்; அவர்கள் இரண்டில் எதற்கும் தங்கள்

முழு கவனத்தையும் செலுத்தவில்லை.

பின்னணி இசை என்று அழைக்கப்படும் காரியம் இன்று அதிகமுண்டு. நாம் பேசிக்கொண்டே ஒரு காதினால் பின்னணியில் இசைத்துக்கொண்டிருக்கும் பாடலைக் கேட்கிறோம். என்னை பொறுத்த வரை, நான் ஒரே காரியத்தில் மட்டும் கவனம் செலுத்த விரும்புவேன், கவனத்தை சிதற விடுவது எனக்குப் பிரியமில்லை. இது தேவன் எனக்குள் உருவாக்கின தன்மை, இதை நான் விட்டுவிடமாட்டேன். நான் பேசிக்கொண்டிருந்தால், என்னிடம் பேசுகின்ற நபர் சொல்லுவதைக் கேட்க விரும்புகிறேன். நான் பாடலைக் கேட்டால், அந்த இசையை மட்டும் கேட்க விரும்புகிறேன். இசை எனக்குப் பிரியமான ஒன்று. அதைக் கேட்கும்போது, முழு கவனத்தோடு கேட்க விரும்புகிறேன்.

வேதத்திலெங்கும் தேவனுடைய ஆரோக்கியத்தைப் பெற முக்கியமான நிபந்தனை, செவிகொடுப்பதாகும். செவிகொடுத்தல் ஆரோக்கியத்துக்கான திறவுகோலாயிருக்கிறது. இயேசு தன் சீஷர்களைப் பார்த்து, “நீங்கள் கேட்கிறதைக் கவனியுங்கள்” என்று கூறினார். “நீங்கள் எப்படி கேட்கிறீர்கள் என்பதைக் கவனியுங்கள்” என்றும் கூறினார். அவ்விரண்டையும் நாம் இணைக்க வேண்டும் - எதைக் கேட்கிறோம், எப்படிக் கேட்கிறோம்.

ஆரோக்கியத்தோடு சம்பந்தப்பட்ட இன்னொரு பழைய ஏற்பாட்டின் பகுதி, இதையே வலியுறுத்துகிறது. மோசேயின் மூலமாய் தேவன் இஸ்ரவேலுக்குக் கூறும் வார்த்தைகள், யாத்திராகமம் **15:26**இல் உள்ளன:

> **நீ உன் தேவனாகிய கர்த்தரின் சத்தத்தை கவனமாய்க் கேட்டு, அவர் பார்வைக்குச் செம்மையானவைகளைச் செய்து, அவர்**

கட்டளைகளுக்குச் செவிகொடுத்து, அவருடைய நியமங்கள் யாவையும் கைக்கொண்டால், நான் எகிப்தியருக்கு வரப்பண்ணின வியாதிகளில் ஒன்றையும் உனக்கு வரப்பண்ணேன்; நானே உன் பரிகாரியாகிய கர்த்தர் என்றார்.

அந்தக் கடைசி வாக்கியத்தைக் கவனியுங்கள். இதன் அர்த்தம், "மருந்து புட்டியைக் கொடுக்கிறவரும் நானே, உன் மருத்துவரும் நானே". தற்காலத்து எபிரெயத்தில் இப்பகுதியை, "நானே உன் மருத்துவராகிய கர்த்தர்" என்று மொழிப் பெயர்க்கலாம். தேவன் தன்னுடைய ஜனங்களைப் பார்த்து, ''நான் உன் சரீரத்தின் மருத்துவராயிருக்க ஆயத்தமாயிருக்கிறேன். ஆனால் சில நிபந்தனைகள் உண்டு" எனக் கூறுகிறார். "இவைகளைச் செய்தால்'' என்று நிபந்தனையைத் தேவன் இணைத்துவிடுகிறார்.

முதல் நிபந்தனை, அடிப்படையானது: " உன் தேவனாகிய கர்த்தரின் சத்தத்தைக் கவனமாய்க் கேட்டால்", மறுபடியும் நாம் எதைக் கேட்கிறோம் என்பதுதான் முக்கியம். எபிரெயத்தில் "கவனமாய்க் கேட்டு" என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டிருக்கும் வார்த்தை ''கேட்பது'' என்ற வினைச்சொல்லின் மறுபதிவாயிருக்கிறது. "நீ செவிகொடுத்து, உன் தேவனாகிய கர்த்தரின் சத்தத்தைக் கேட்பாயானால்" என்பதுதான் சரியான மொழிபெயர்ப்பு. இங்கே எல்லா முக்கியத்துவமும் கேட்பதற்குக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

ஆரோக்கியத்தைத் தேடிக்கொண்டிருக்கும்போது, நீதிமொழிகளில் இவ்வசனத்தைக் கண்டு நான் என்னையே கேட்டுக்கொண்டது இதுதான்: "செவிகொடுத்துக் கேட்கிறதென்றால் என்ன ?" தேவனே எனக்குப் பதிலைக் கொடுத்தது போல் இருந்தது. அவர் சொன்னார், "உனக்கு இரண்டு காதுகள் உள்ளன, ஒரு இடது காது, ஒரு வலது காது, செவி கொடுத்துக்

கேட்பதென்றால், இடது மற்றும் வலது காதுகள் இரண்டினாலும் எனக்குச் செவி கொடுப்பதாகும். இடது காதினால் எனக்குச் செவிகொடுத்து, வலது காதினால் வேறெதையும் கேட்காதே, அதின் விளைவு குழப்பமாகத்தான் இருக்க முடியும்".

கேட்டு, செவி கொடுத்து, தேவனுக்கே முழு கவனத்தையும் செலுத்துவதற்கு இங்கே முக்கியத்துவம் அளிக்கப்பட்டுள்ளது. அதுதான் தேவனின் மருந்து புட்டியிலுள்ள பிரதான ஆலோசனை. எதைக் கேட்கிறோம், எப்படிக் கேட்கிறோம் என்பது முக்கியம். ஆரோக்கியத்தைப் பெறுவதற்கு மட்டும் இது திறவுகோலல்ல, விசுவாசத்தைப் பெறுவதற்கான திறவுகோலும் இதுவே, இவ்விரண்டும் இணைந்து செல்லும் காரியங்கள் என்று அறிவோம். விசுவாசம், தேவன் வாக்களித்த ஆரோக்கியத்தைப் பெறச் செய்கிறது, மருந்தின் முழு பலன்களையும் பெறச் செய்கிறது.

இந்த நீண்ட மருத்துவமனைவாசத்தில், எனக்கு உண்மையாக்கப்பட்ட, மிகவும் பிரியமான ஓர் வசனம், ரோமர் 10:17

> **ஆதலால் விசுவாசம் கேள்வியினாலே வரும், கேள்வி தேவனுடைய வசனத்தினாலே வரும்.**

எனக்கு விசுவாசமிருந்தால் தேவன் என்னை சுகமாக்குவார் என அறிவேன், என்று தொடர்ந்து சொல்லிக்கொண்டிருப்பேன். ஆனால் எனக்கு விசுவாசமில்லையே! எனக்கு விசுவாசமில்லை என்று சொன்னவுடன் ஜான் பனியன் எழுதின ‘‘மோட்ச பிரயாணம்'' புத்தகத்தில் வரும் ‘‘நம்பிக்கையின்மையின் உளையான சேற்றில்'' அமிழ்ந்து போவது போல் உணருவேன் - இருளான, தனிமையான சோர்வின் பள்ளத்தாக்கு.

ஒரு நாள் வேதத்தை வாசிக்கும் போது, என் கண்கள் ரோமர் 10:17ன் மீது விழுந்தன: ''விசுவாசம் கேள்வியினாலே வரும், கேள்வி தேவனுடைய வசனத்தினாலே வரும்." **"விசுவாசம் வரும்"** என்ற இரண்டு வார்த்தைகள் என்னை நோக்கி தாவினதுபோல் இருந்தது. நீங்கள் சோர்ந்து போக தேவையில்லை. ஒரு வேளை உங்களுக்கு விசுவாசமில்லாமல் இருக்கலாம், ஆனால் விசுவாசம் வரும். நீங்கள் அதைப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

உடனே விசுவாசம் எப்படி வரும் என அறிய நான் தேடின போது, "விசுவாசம் கேள்வியினாலே வரும், கேள்வி தேவனுடைய வார்த்தையினாலே வரும்" என்று கவனித்தேன். மறுபடியும் நீதிமொழிகள் 4:20-22ல் சொல்லப்பட்டது போல நான் தேவனுடைய வார்த்தைக்கு திருப்பி விடப்பட்டேன். அந்த வசனத்தை ஆராய ஆரம்பித்து, தேவனுடைய வார்த்தையில் தான் ஆரம்பிக்க வேண்டுமென கண்டேன். தேவனுடைய வார்த்தைக்கு கவனமாய் செவி கொடுக்கிறோம், அந்த செவிகொடுத்தலினாலே, தேவனுடைய வார்த்தை "கேள்வி"யை உருவாக்குகிறது. "கேள்வி" என்பது, தேவன் பேசுவதை கேட்கத்தக்கத் தன்மையாகும். அந்த கேள்வியினாலே விசுவாசம் உருவாகிறது.

முதலாவது செவி கொடுக்கும் போது, தேவனுடைய வார்த்தையே, கேள்வியை உண்டாக்குகிறது. நாம் கேட்பதை தொடரும்போது, அந்த கேள்வியிலிருந்து விசுவாசம் உருவாகும். நாம் தேவனுடைய வார்த்தையை எப்படி அண்டிக்கொள்ளுகிறோம் என்பது முக்கியமாகும். ஒருங்கிணைந்த கவனத்தோடு வருகிறோமா ? இரண்டு காதுகளினாலும் (ஒருங்கிணைந்த கவனத்தோடு) செவி கொடுக்கிறோமா ? தேவனுடைய வார்த்தையின் மீது கவனம் முழுவதும் இருக்கிறதா ? மனநிலையிலும், ஆவிக்குரிய நிலையிலும் "கேள்வி" என்று வேதம்

அழைக்கும் அந்நிலைக்குள் சென்று தேவன் சொல்லுகிறதை நாம் கேட்க முடிகிறதா?

அநேகர் வேதத்தை வாசிப்பார்கள் ஆனால் தேவன் பேசுவதை கேட்க மாட்டார்கள். அவர்களுடைய மனது மற்ற காரியங்களால் நிறைந்திருப்பதால், தேவ சத்தத்தை அவர்கள் கேட்பதில்லை. எப்படி வாடகை செலுத்துவோம், இயற்கை சூழல் எப்படி இருக்கும், அல்லது அரசியல் சூழ்நிலையை குறித்து கவலைப்பட்டுக்கொண்டிருப்பார்கள். அவர்களுடைய மனதில் கிரியை செய்யும் மற்ற சக்திகளின் விளைவாக அவர்கள் கேள்வியை வளர்ப்பதேயில்லை. நாம் கேள்வியை வளர்க்க வேண்டும், அந்த கேள்வியிலிருந்து விசுவாசம் உருவாகும். தேவனுடைய வார்த்தையைக் குறித்ததான மனநிலை, கேள்வியை உருவாக்கும், அந்த கேள்வியினாலே விசுவாசம் உருவாகும். நாம் எப்போதுமே தேவனுடைய வார்த்தைக்கும், அதை எப்படி பெற்றுக்கொள்ளுகிறோம் என்பதற்கும் திருப்பி விடப்படுகிறோம். ஆகையால் தேவனுடைய மருந்து புட்டியில் இருக்கும் முதல் ஆலோசனை ''என் வார்த்தைகளை கவனி.”

03

செவியைச் சாய்த்துக் கேள்

இரண்டாவது ஆலோசனையை இப்பொழுது பார்ப்போம், “உன் செவியைச் சாய்.” “சாய்” என்பதை நாம் நன்றாக புரிந்துகொள்ள வேண்டும். “சாய்” என்பதற்கு அர்த்தம் குனிவதாகும், “சரிவு” என்பது சாய்வான மலையையும் குறிக்கும். ஆகையால் “செவியைச் சாய்ப்பது” என்றால் நம்முடைய செவியை குனியச் செய்வதாகும். மனித சரீரத்தின் ஓர் உண்மை என்னவென்றால் உங்கள் தலையை சாய்க்காமல் நீங்கள் செவியை சாய்க்க முடியாது. உங்கள் செவியை சாய்க்கும் போது, உங்கள் தலையை சாய்க்கிறீர்கள். அப்படியானால் என்ன? தாழ்மை மற்றும் கற்றுக்கொள்ளக்கூடிய தன்மையை குறிக்கும். இதை நான் அனுபவத்திலிருந்து, உதாரணங்களோடு விளக்குகிறேன்.

என் பிரச்சனைக்கு பதிலை தேடி, மருத்துவமனையில் வேதத்தை ஆராய்ந்து கொண்டிருக்கும்போது, ஆரோக்கியம், ஆசீர்வாதம் மற்றும் செழிப்பை குறித்து அநேக வாக்குத்தத்தங்களை கண்டேன். ஆனால் என்னுடைய மனநிலை என்னுடைய பின்னணியினால் பாதிக்கப்பட்டதாயிருந்தது. நம்மெல்லாருடைய வாழ்விலும் இது உண்மையாகும்.

நான் சிறு வயதில் சென்று வந்த சபை பிரிவின் மக்கள் மகிழ்ச்சியாய் இருப்பதை ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டார்கள். அவர்களை பார்த்து, ஓர் கிறிஸ்தவன் மகிழ்ச்சியாயிருக்கவே கூடாது என்று நினைத்தேன். ஆகையால் ஒரு கிறிஸ்தவனாக மாறக்கூடாதென்று தீர்மானித்தேன். ஏனென்றால் நான் மகிழ்ச்சியாயிருக்க விரும்பினேன். தெய்வீக தலையீட்டினால் என் வாழ்க்கையில் அந்நிலை மாறியது. ஆனால் இத்தகைய பழமையான எண்ணங்களை தொடர்ந்து என் மனதில் சுமந்து வந்தேன்.

வேதத்தில் திரும்ப திரும்ப ஆரோக்கியம், சுகம், பெலன், நீடித்த ஆயுள், செழிப்பு மற்றும் பரிபூரணத்தை குறித்து வாக்குத்தத்தங்களை பார்க்கும்போது, “இல்லை! இவை உண்மையல்ல! உண்மையென்று நம்புவதற்கு இவை அளவிற்கு அதிகமான நன்மையை அளிக்கின்றன! மதம் இவ்வளவு நன்றாக இருக்க முடியும் என்பதில் நம்பிக்கையில்லை!” என்று என் தலையசைத்துக் கூறுவேன். சங்கீதம் 103ல், “உன் அக்கிரமங்களை எல்லாம் மன்னித்து, உன் நோய்களையெல்லாம் குணமாக்கி, கழுகுக்குச் சமானமாய் உன் வயது திரும்ப வாலவயதைப்போலாகும்” என்று தேவன் கூறுகிறதை வாசித்த போதும், நான் நினைத்தேன், *இது சாத்தியமல்ல. தேவன் அப்படி இருக்க முடியாது. நாம் கிறிஸ்தவர்களாக இருந்தால் சோகமாக இருக்க தான் பழக வேண்டும்.*

நான் இவ்விதமாய் சிந்தித்துக்கொண்டிருக்கும்போது, தேவன் என்னோடு பேசினார், சத்தமாக அல்ல, ஆனால் ஓர் நபர் என்னிடம் பேசுவது போல் தெளிவாக பேசினார்: “மாணவன் யார், ஆசிரியர் யார்? எனக்கு பதில் சொல்.” என்று கேட்டார். ஒரு நிமிடம் சிந்தித்து விட்டு, “ஆண்டவரே நீர் தான் ஆசிரியர், நான் மாணவன்” என்று பதிலளித்தேன்.

‘‘உனக்கு கற்றுக்கொடுக்க எனக்கு அனுமதி கொடுப்பாயா ?” என்று அவர் மறுபடியும் கேட்டார்.

அப்போது தான், தேவன் எனக்கு கற்றுக் கொடுப்பதற்கு அவருக்கு இடம் கொடாமலிருந்ததை உணர்ந்தேன். முன் முடிவு செய்த யோசனைகள் என் மனதில் இருந்தபடியால், தேவன் தன்னுடைய வார்த்தையில் சொல்லும் சத்தியத்தை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாமல் என் மனம், இறுகிப் போன எண்ணங்களால் தடை செய்யப்பட்டிருந்தது. “உன் செவியைச் சாய், உன் பாரபட்சங்களை விட்டு விடு, உன் கடின கழுத்தை பணியச் செய், நான் எவ்வளவு நல்லவரென்று உனக்கு சொல்லுவேன், உனக்காக ஆயத்தம் பண்ணின வழிகள் எவ்வளவு அதிசயமானவைகள் என்று நான் காண்பிக்கட்டும். என்னை மனித அளவுகோலால் அளக்காதே, ஏனென்றால் நான் தேவன். நான் சர்வவல்லவரும், கிருபை நிறைந்தவருமாயிருக்கிறேன், உண்மையும் இரக்கமுமுள்ள தேவன்” என்று தேவன் என்னோடு பேசுவதை உணர்ந்தேன்.

தேவனுடைய வார்த்தையைக் குறித்து மிக முக்கியமான ஓர் கோட்பாட்டை இது வெளிப் படுத்துகிறது. நாம் தேவனுடைய வார்த்தையை எவ்வளவு ஏற்றுக்கொள்ளுகிறோமோ, அவ்வளவு தான் அது நமக்குள்ளே கிரியை செய்கிறது. நாம் பெற்றுக்கொள்ளாவிட்டால், நமக்கு ஒரு நன்மையும் செய்யாது. யாக்கோபு **1:18-21** ஒரு வல்லமையான பகுதி. தேவனைக் குறித்து பேசும்போது:

> *அவர் சித்தங்கொண்டு தம்முடைய சிருஷ்டிகளில் நாம் முதற்பலன்களாவதற்கு நம்மைச் சத்திய வசனத்தினாலே ஜெநிப்பித்தார்.*

(தேவனுடைய வார்த்தையினால் தான் நாம் கிறிஸ்தவர்களாகிறோம் என்பதை கவனியுங்கள்.

தேவன் நம்மை சத்திய வசனத்தால் ஜெநிப்பித்தார்.)

> **ஆகையால், என் பிரியமான சகோதரரே, யாவரும் கேட்கிறதற்குத் தீவிரமாயும், பேசுகிறதற்குப் பொறுமையாயும், கோபிக்கிறதற்குத் தாமதமாயும் இருக்கக்கடவர்கள். மனுஷருடைய கோபம் தேவனுடைய நீதியை நடப்பிக்கமாட்டாதே. ஆகையால், நீங்கள் எல்லாவித அழுக்கையும் கொடிய துர்க்குணத்தையும் ஒழித்துவிட்டு, உங்கள் உள்ளத்தில் நாட்டப்பட்டதாயும் உங்கள் ஆத்துமாக்களை இரட்சிக்க வல்லமையுள்ளதாயுமிருக்கிற வசனத்தைச் சாந்தமாய் ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள்.**

தேவனுடைய வார்த்தை உங்களை இரட்சித்து, சுகப்படுத்தி, எண்ணற்ற விதங்களில் உங்களை ஆசீர்வதிக்கக்கூடும் ஆனால் நீங்கள் அதை சாந்தத்தோடு ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். நாம் எல்லா துர்குணத்தையும் ஒழித்துவிட வேண்டும். துர்க்குணமுடையவரின் குணாதிசயம் என்ன? கற்றுக்கொடுக்கப்படும்போதோ, கண்டிக்கப்படும்போதோ, எதிர்த்து பேசுவதே துர்க்குணத்தின் அடையாளமாயிருக்கிறது. தேவன் சொல்லுகிறார், "எதிர்த்து பேசாதே. நான் ஒன்றைச் சொல்லும் போது, என்னோடு வாக்குவாதம் செய்யாதே. இது உண்மையல்ல, சாத்தியமல்ல, அப்படி இருக்க முடியாது என்று என்னிடம் சொல்லாதே. உனக்கு கற்றுக்கொடுக்க எனக்கு இடம் கொடு." அது தான் சாய்க்கப்பட்ட செவியின் சாராம்சம். தேவனிடத்தில் வந்து, "தேவனே நீரே ஆசிரியர்; நான் மாணவன். நீர் கற்பிப்பதை கற்க ஆயத்தமாயிருக்கிறேன். என் செவியை சாய்த்து கேட்கிறேன்" என்று சொல்வதாகும்.

ஆரம்பநிலையில் வேதத்தை வாசிக்கும்போது நம்மெல்லாருக்கும் சிந்தையில் தடைகள் உண்டென்று

நாம் ஒத்துக்கொள்ள வேண்டும். பல நேரங்களில் இவைகள் நம்முடைய பின்னணியினால் ஏற்படுகின்றன. நம்மில் பலர் கடந்த காலங்களில் குறிப்பிட்ட சபை பிரிவுகளோடு ஐக்கியம் வைத்ததுண்டு. இன்னும் சிலர் அப்படிப்பட்ட ஐக்கியத்தில் தொடர்ந்துகொண்டிருக்கலாம். சபை பிரிவுகளுக்கு நான் எதிராளியல்ல, ஆனால் ஒவ்வொரு சபை பிரிவுக்கும் தனக்குரிய பெலன்களும் உண்டு, பெலவீனங்களும் உண்டென்று நான் சுட்டி காட்ட விரும்புகிறேன். சத்தியத்துக்கு உண்மையாயிருக்கும் பகுதிகளும் அவைகளில் உண்டு, சத்தியத்துக்கு புறம்பான பகுதிகளும் உண்டு. நம்முடைய சபை பிரிவின் பின்னணியிலிருந்து நாம் தேவனை அளவிட்டால் அல்லது நம்முடைய சபை பிரிவு கற்றுக்கொடுக்கும் போதனைகளின் அடிப்படையில் வேதத்தை நியாயந்தீர்ப்போமானால், நம்மை ஆசீர்வதித்து நமக்கு உதவ கூடியதும், தேவன் பகிர்ந்தளிக்கிறதுமான சத்தியத்தின் பெரும்பகுதியை நம்முடைய மனதிலிருந்து தவிர்த்து விடுவோம்.

உதாரணத்துக்கு, சில சபைகள், அற்புதங்களின் காலம் முடிவடைந்துவிட்டதென்று கற்றுக் கொடுக்கிறார்கள். வேதத்தில் அப்படிப்பட்ட கருத்துக்கு எவ்வித அடிப்படையும் என்னால் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை. அதற்கு எதிர்மறையான கருத்தை கூறும் எண்ணிறந்த வசனங்களை என்னால் சொல்ல முடியும். ஆகையால், தேவன் உங்களுக்கு ஓர் அற்புதத்தை வாக்களிக்கும்போது, அற்புதங்களின் காலம் முடிவடைந்ததென்ற சிந்தையோடு நீங்கள் வருவீர்களானால், அதை நீங்கள் கேட்கவோ பெற்றுக்கொள்ளவோ முடியாது.

சில கிறிஸ்தவ குழுக்கள், பரிசுத்தமாயிருப்பதற்கு ஏழையாக இருக்க வேண்டுமென கற்றுக்கொடுக்கின்றன. ஏழையாயிருப்பதை தவிர வேறெந்த நிலையிலிருந்தாலும் பாவம் என்பார்கள். வேதத்தில் பல முறை தேவன்

உங்களை செழிப்பினால் ஆசீர்வதிக்க விரும்புவதாக கூறப்பட்டுள்ளது, இதுவே அவருடைய நோக்கமாயிருக்கிறது. உங்களுக்கோ ஏழையாய் தான் இருக்க வேண்டுமென்ற மனநிலை இருக்குமானால், வேதத்தின் அடிப்படையில் தேவன் உங்களுக்கு வாக்களிக்கும் செழிப்பின் ஆசீர்வாதத்தை நீங்கள் பெற முடியாது. **3** யோவான் **2**லு ள்ள வசனத்தை நாம் எல்லாரும் மனப்பாடம் செய்ய வேண்டும் என நம்புகிறேன்.

> ***பிரியமானவனே, உன் ஆத்துமா வாழ்கிறதுபோல நீ எல்லாவற்றிலும் வாழ்ந்து சுகமாயிருக்கும்படி வேண்டுகிறேன்.***

இவ்வசனத்தை நான் வாசிக்க ஆரம்பித்த போது, பிரமித்துப்போனேன். என்னுடைய பழைய முன் முடிவுகளும், பாரபட்சங்களும் எழும்ப ஆரம்பித்தன. நான் நினைத்தேன், *இது சாத்தியமல்ல. இங்கே சொல்லப்பட்டது உண்மையாக இருக்க முடியாது.* ஆனால் தேவன், “உன் செவியைச் சாய். உன் வாதங்களோடும், முன் முடிவு செய்யப்பட்ட எண்ணங்களோடும், பாரபட்சங்களோடும் என்னிடம் வராதே. உன் கடின கழுத்தை வணங்கி வா, உனக்குக் கற்றுக்கொடுக்கிறேன்” என்றார்.

தேவனுடைய வார்த்தையினால் சுகம் பெறுவதற்கு இது முக்கியமான நிபந்தனையாகும். நம்முடைய முன் முடிவு செய்யப்பட்ட எண்ணங்கள், பாரபட்சங்களை ஒழித்துவிட்டு, கழுத்தை வணங்கி, காதுகளை திறந்து, தேவன் சொல்வதை கேட்பதாகும். தேவன் எதை சொல்ல வேண்டுமென நினைத்தோமோ, அதை சொல்லாததினால் அதை தள்ளிவிடுவதல்ல, தேவன் எந்தச் சபை பிரிவையும் விட பெரியவராக இருக்கிறார். நம்முடைய புரிந்துக்கொள்ள முடியாத அளவிற்கு, மிக பெரியவர். நம்முடைய எல்லா பாரபட்சங்களையும் விட

பெரியவர். உங்களுக்கு உதவி செய்ய முடியாத அளவிற்கு தேவனை சிறியவராக்கி விடாதீர்கள். உங்கள் செவியை சாய்த்து கேளுங்கள், அவர் உங்களுக்காக என்னவெல்லாம் செய்ய ஆயத்தமாயிருக்கிறார் என்று அவர் சொல்லட்டும்.

04

உன் கண்களை விட்டு பிரியாமலிருக்கட்டும்

தேவனுடைய மருந்து புட்டியில் இருக்கும் இரண்டு ஆலோசனைகளை நாம் பார்த்தோம்: "என் வார்த்தைகளை கவனி" மற்றும் "என் வசனங்களுக்கு செவியைச் சாய்." இப்போது நான் மூன்றாவது ஆலோசனைக்கு கடந்து போகிறேன்: "அவைகள் உன் கண்களை விட்டு பிரியாதிருப்பதாக." "அவைகள்" என்பது தேவனுடைய வார்த்தைகளையும், வாக்கியங்களையும் குறிக்கும்.

இவ்வாலோசனையில் இருக்கும் முக்கியமான கருத்து, "கவனம்." மனித கண்களை குறித்த ஓர் அதிசயம் என்னவென்றால், நமக்கு இரு கண்களிருந்தும், கண்களை ஒருங்கிணைத்து நாம் ஒரே உருவத்தை கண் முன் நிறுத்த முடியும் (நம்முடைய கண் பார்வை ஆரோக்கியமாயிருந்து, தேவன் ஏற்படுத்தின விதமாய் செயல்படும் போது). (பல பிராணிகள் அல்லது மிருகங்களுக்கு இப்படிப்பட்ட பார்வை இல்லை) இயற்கையில், நல்ல பார்வை இருந்தும், சரியாக ஒருங்கிணைத்து பார்க்க தவறினால், மங்கலான பார்வை உண்டாகும். ஆவிக்குரிய தளத்திலும் அநேக

மக்களுக்கு இது தான் பிரச்சனை. தங்கள் ஆவிக்குரிய பார்வையை ஒருங்கிணைக்க அவர்கள் கற்றுக்கொண்டதில்லை. ஆகையால் ஆவிக்குரிய காரியங்களை அவர்கள் காணும்போது மங்கலாக தோன்றுகின்றன.

ஆவிக்குரிய உலகம் அநேகருக்கு ஓர் பனி மூட்டமுள்ள, தெளிவில்லாத மற்றும் தீர்க்கமாக உருவாகாத காரியம் போல் தோன்றுகிறது. நான் தேவனை தனிப்பட்ட முறையில் அறியும் வரை என்னுடைய எண்ணமும் இப்படி தான் இருந்தது. மதம் என்பது, பழைய திருச்சபை கட்டிடங்களை சுற்றி தங்கும் ஓர் பனிமூட்டமென்றும், நான் நல்லவனாக இருந்தால் என் தலை மீது அப்பனி வந்து தங்குமென்றும் நான் நினைத்தேன். ஆனால் அப்படி நடக்கவில்லை. ஆகையால் சிறிது காலத்துக்குள் இதில் எனக்கு ஈடுபாடில்லை என முடிவு செய்து, தத்துவ இயலுக்கு நான் திரும்பினேன். ஆனால் உண்மை என்னவென்றால் நம்முடைய ஆவிக்குரிய பார்வையை நாம் ஒருங்கிணைக்க கற்றுக்கொள்ளும்வரை, ஆவிக்குரிய உண்மையைக் குறித்து எப்போதும் நமக்கு மங்கலான பார்வை தான் உண்டாயிருக்கும். ஆவிக்குரிய பார்வையை குறித்து இயேசுவின் வார்த்தைகளை கவனியுங்கள். லூக்கா **11:34:**

> ***கண்ணானது சரீரத்தின் விளக்காயிருக்கிறது; உன் கண் தெளிவாயிருந்தால், உன் சரீரமுழுவதும் வெளிச்சமாயிருக்கும்; உன் கண் கெட்டதாயிருந்தால் உன் சரீரம் முழுவதும் இருளாயிருக்கும்.***

இங்கே நம்முடைய சரீரம் முழுவதையும் பாதிக்கின்ற ஒன்றைக் குறித்து இயேசு பேசுகிறார். நீதிமொழிகள் **4**ல் தேவனுடைய வார்த்தைகள் நம்முடைய முழு சரீரத்துக்கும் ஆரோக்கியமாயிருப்பதை குறித்த

வாக்கியத்தை இவ்வசனம் உடனடியாக எனக்கு நினைப்பூட்டியது. ஆனால் இங்கே நம்முடைய கண்களை எப்படி பயன்படுத்துகிறோம் என்பதை தான் இயேசு சுட்டி காண்பிக்கிறார். ‘‘உன் கண் தெளிவாயிருந்தால். . .” - இதற்கு அர்த்தம் - முதலாவது நாம் தெளிவான ஓர் பார்வையை உண்டாக்க வேண்டும். நம்முடைய இரண்டு கண்களால் நாம் வெவ்வேறான திசைகளை நோக்காமல், அவைகளை ஒருங்கிணைத்து, ஒரே பார்வையுடையவர்களாய் இருக்க வேண்டும். சரீரம் முழுவதிலும் விளைவுகள் காணப்படுமென கூறுகிறார்: “. . .உன் சரீரமுழுவதும் வெளிச்சமாயிருக்கும்.”

வெளிச்சத்தால் நிறைந்த சரீரத்தில் வியாதிக்கு இடமில்லை என நம்புகிறேன். இருளும் வெளிச்சமும் ஒன்றை ஒன்று தவிர்க்கும். வியாதி இருளிலிருந்து தோன்றும். ஆரோக்கியம் வெளிச்சத்திலிருந்து தோன்றும். மல்கியா **4:2** இப்படியாக கூறுகிறது:

> *ஆனாலும் என் நாமத்துக்குப் பயந்திருக்கிற உங்கள்மேல் நீதியின் சூரியன் உதிக்கும்; அதின் செட்டைகளின்கீழ் ஆரோக்கியம் இருக்கும்...*

இயற்கையில், வெளிச்சம் சூரியனிலிருந்து தோன்றுகிறது. சூரியன் உதிக்கும் போது, அவ்வெளிச்சத்தின் இரண்டு விளைவுகள் நீதியும் ஆரோக்கியமுமாகும். இவை இரண்டும் வெளிச்சத்தின் கிரியைகள். இருளின் கிரியைகள் இவைகளுக்கு எதிர்மறையானது. நீதிக்கு எதிர்மறையானது பாவம்; ஆரோக்கியத்துக்கு எதிர்மறையானது வியாதி. பாவமும் வியாதியும் இருளின் கிரியைகளாவன, ஆனால் நீதியும் ஆரோக்கியமும் வெளிச்சத்தின் கிரியைகளாவன. இயேசு, ‘‘உன் கண் தெளிவாயிருந்தால், உன் சரீரமுழுவதும் வெளிச்சத்தினாலும், நீதியினாலும், ஆரோக்கியத்தினாலும் நிறைந்திருக்கும்” என கூறுகிறார். ஒரே பார்வையுடையவராய் இருப்பது தான் இதற்கு

அடிப்படையானது.

‘‘தெளிவாக’’ என மொழிபெயர்க்கப்பட்டிருக்கும் வார்த்தை, கிரேக்கத்தில் பல அர்த்தங்களுடைய ஓர் வார்த்தை (இரண்டு கிரேக்க அகராதிகளில் இதை நான் மிக ஜாக்கிரதையாக சரி பார்த்துள்ளேன்). இதன் அர்த்தங்களில் பிரதானமானது, ‘‘எளிது’’ அல்லது ‘‘நேர்மையானது.’’ அவ்வர்த்தம் கருத்தை வெளிப்படுத்துகிறது. உங்கள் கண் தெளிவாக அல்லது நேர்மையானதாக இருந்தால், எழுதப்பட்டிருக்கிறவைகளை எழுதப்பட்டிருக்கிறபடி கண்டால், நீங்கள் அதிக திறமையுள்ளவரும் அல்ல, தத்துவ ஞானியுமல்ல. எழுதப்பட்ட உரையை பல விதங்களில் நீங்கள் விவரிப்பதில்லை, சொல்லப்பட்டதை அப்படியே எடுத்துக் கொள்ளுகிறீர்கள்.

இரண்டாவது ஆலோசனையான, “உன் செவியைச் சாய்” என்பது உன் கடின கழுத்தை குனிய செய்து, செவி கொடுக்க ஆயத்தமாயிரு என்ற அர்த்தம் உடையதென்று ஏற்கெனவே சுட்டி காட்டினேன். முன் முடிவு செய்தல் மற்றும் பாரபட்சம் என்ற இரண்டு பொதுவான தடைகளை நான் விவரித்தேன். வேறு விதமாக சொன்னால், தேவன் என்ன சொல்ல வேண்டும் என்பதை ஏற்கெனவே அறிவோம் என நினைத்து, நாம் தேவனுக்கு செவி கொடுக்க ஆயத்தமாயிருப்பதில்லை.

இம்மூன்றாவது ஆலோசனை, எளிமை அல்லது நேர்மையை குறித்து பேசுகிறது. எளிமைக்கும் நேர்மைக்கும் தடையாய் நிற்பவைகள் தர்க்கம் செய்தல் அல்லது விதண்டாவாதம் மற்றும் பண்பை சாருதலாகும். வேதத்தை உண்மை என்று நிரூபிக்க, பிரசங்கிப்பவர்கள் பல உலக நிபுணர்களின் கருத்துக்களை முன் வைக்கும் போது, எனக்குள் பயம் தோன்ற ஆரம்பிக்கின்றது. வேதம் உண்மை என்ற சான்றிதழை உலக நிபுணர்களால்

பெறுவது அவசியமல்ல. முடிவிலே அது மக்களுடைய விசுவாசத்தை கட்டி எழுப்பாது. விசுவாசம் தேவனுடைய வார்த்தைக்கு செவி கொடுப்பதினால் மட்டும் வரும் என்று சொன்னேன், வேதத்திலிருந்து நம்முடைய கவனத்தை அதிக நேரத்துக்கு திசை திருப்பும் எந்தக் காரியமும், முடிவிலே நம்முடைய விசுவாசத்தை கட்டி எழுப்பாது. வேதத்தை எளிமையான, நேர்மையான, ஒற்றை பார்வையோடு நாம் வாசித்து, "தேவன் கூறுவது இது தான், இந்த அர்த்தத்தில் தான் தேவன் இதை சொல்லியிருக்கிறார், எழுதப்பட்டிருக்கிறபடியே இதை நான் விசுவாசிக்கிறேன்" என்று சொல்ல வேண்டும்.

மருத்துவமனையில் என்னுடைய சொந்த அனுபவத்தை நான் திரும்பி பார்க்கிறேன். லத்தீன், கிரேக்கத்தின் அறிவோடு, அநேக நீண்ட தத்துவங்கள் நிறைந்த புத்தகங்களை மேற்கோள் காட்ட கூடிய, தத்துவத்தின் பேராசிரியராக இருந்தேன். நான் வியாதிப்பட்டிருந்த போதோ, தேவனுடைய வார்த்தையின் மூலம் ஆரோக்கியம் பெற, ஓர் எளிய, உயர்பண்பற்ற வழி எனக்களிக்கப்பட்டது — தேவனுடைய வார்த்தையையே மருந்தாக உட்கொள்வதுதான் அவ்வழி. என்னுடைய தத்துவ சிந்தைக்கு இது பெரும் மடத்தனம்! அபத்தமானது! இதை தள்ளி விட வேண்டும் என்று தோன்றினது. ஆனால் வியாதிப்பட்டிருந்த எனக்கு, என்னுடைய தத்துவ ஞானம் சுகமளிக்கவில்லை. எனக்கு முன் இரண்டு தெளிவான தேர்வுகள் தான் இருந்தன. நான் தத்துவ ஞானியாயிருந்து, தொடர்ந்து வியாதிப்பட்டிருக்கலாம். அல்லது எளிமையானவராயிருந்து ஆரோக்கியம் பெறலாம். ஆரோக்கியம் பெறும்படி எளிமையானவராகவே இருந்தமைக்காக நான் எப்போதும் மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

என் அனுபவம் இக்கருத்தை வெளிப்படுத்துகிறது: தேவனைச் சென்றடைவதற்கு உங்களுக்கு அதிக

வாய்ப்பிருக்க வேண்டுமானால் உங்கள் பார்வை எளிமையாயிருக்கட்டும், நேர்மையாயிருங்கள், திறமைசாலியாக மாறி வேதத்தை தர்க்கம் செய்ய தேடாதீர்கள், எல்லா இறையியல் வல்லுனர்களையும் மேற்கோள் காட்ட முற்படாதீர்கள். இதைச் சொல்ல வருந்தினாலும், பல வருட அனுபவத்திலிருந்து இது உண்மையென கண்டுள்ளேன்: பொதுவாக இறையியல் விசுவாசத்துக்கு உதவுவதில்லை.

பவுலின் கடிதங்களிலிருந்து இரண்டு பகுதிகளை நான் மேற்கோள்காட்டி, இப்பகுதியை முடிவு செய்கிறேன். உலகத்தின் பார்வைக்கு எளிமை, பைத்தியமாக தோன்றுகிறதென்பதை மட்டும் கவனியுங்கள். 1 கொரிந்தியர் 1:25ல் பவுல் கூறுகிறார்:

> ***இந்தப்படி, தேவனுடைய பைத்தியம் என்னப்படுவது மனுஷருடைய ஞானத்திலும் அதிக ஞானமாயிருக்கிறது; தேவனுடைய பலவீனம் என்னப்படுவது மனுஷருடைய பலத்திலும் அதிக பலமாயிருக்கிறது.***

அவர் பிரதானமாக சிலுவையைக் குறித்தே பேசுகிறார். அக்காலத்துக் கலாசாரத்தில், சிலுவை மிகவும் பெலவீனமான, மடத்தனமான ஓர் சின்னமாக இருந்தது. ஆனால் சிலுவையின் பெலவீனத்திலிருந்து தேவனுடைய சர்வ வல்லமை வெளிப்படுகிறது. சிலுவையின் மடத்தனத்திலிருந்து, ஆராய்ந்து முடியாத தேவனுடைய ஞானம் வெளிப்படுகிறது. ஆகையால் தேவனுடைய பெலத்தையும், தேவனுடைய ஞானத்தையும் பெற நாம் மிகவும் பெலவீனமான மட்டும் மடத்தனமான ஒன்றினிடத்தில் வருவது அவசியமாகும்.

1 கொரிந்தியர் 3:18ல் பவுல் மிக சுவாரசியமான ஓர் காரியத்தை கூறுகிறார். (என்னை போல, தத்துவ ஞானம் நிறைந்த பின்னணியுள்ள மனிதர்களிடம் அவர் பேசினார்

என்பதை உணர்ந்ததால் இதை நான் நன்கு புரிந்து ஏற்றுக் கொள்ள முடிகிறது.)

> ஒருவனும் தன்னைத்தானே வஞ்சியாதிருப்பானாக; இவ்வுலகத்திலே உங்களில் ஒருவன் தன்னை ஞானியென்று எண்ணினால் அவன் ஞானியாகும்படிக்குப் பைத்தியக்காரனாகக்கடவன்.

நமக்கும் தேவனுடைய ஞானத்துக்கும் இடையில் ஓர் பள்ளத்தாக்கு உள்ளது, அது ஓர் தாழ்மையின் இடமாகும். நாம் உலக ஞானத்தை தள்ளிவிட வேண்டும். தேவனுடைய ஞானத்துக்குள் உண்மையாக பிரவேசிக்க, உலகத்தின் பார்வையில் நாம் முட்டாள்களாக வேண்டும்.

அந்நேரத்தில் நான் இரண்டு தேர்வுகளை சந்தித்தேன். உலகத்தின் பார்வையில் நான் ஞானியாகவே இருந்து, வியாதியிலேயே தொடர்ந்திருக்கலாம், அல்லது உலகத்தின் பார்வையில் முட்டாள்தனமாக தோன்றும் ஒன்றை செய்து ஆரோக்கியமடைந்திருக்கலாம். நான் முட்டாள்தனமானதை செய்து ஆரோக்கியமடைந்ததால் ஞானியாக விளங்கினேன். புத்திசாலியாக நடக்கிறேன் என நினைத்து நான் வியாதியில் தொடர்ந்திருந்தால், முட்டாளாக விளங்கியிருப்பேன். இது குழப்பமான ஓர் வாக்கியமாக தோன்றலாம் ஆனால் பவுல் இதை தான் சொல்லுகிறார்: நீங்கள் இவ்வுலகத்தில் ஞானியாக இருந்தால், உண்மையான ஞானியாக மாறும்படி நீங்கள் முட்டாளாக வேண்டும், ஏனென்றால் தேவனுடைய முட்டாள்தனம், மனிதனுடைய ஞானத்திலும் அதிக ஞானமாக இருக்கிறது."

இந்த ஆலோசனையின் பயன்பாடு, "அவைகள் உன் கண்களை விட்டு பிரியாதிருப்பதாக.'' எளிய, ஒற்றைப்பார்வையுடையவராக இருங்கள். வேதத்தை

எழுதப்பட்டபடியே எடுத்துக் கொண்டு, அதின் அர்த்தத்தை அப்படியே ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள்.

05

உன் இருதயத்துக்குள் காத்துக்கொள்

முதல் மூன்று ஆலோசனைகளை நாம் பார்த்தோம். தேவனுடைய வார்த்தைகளையும் வாக்குகளையும் எப்படி பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்ற நான்காவது, இறுதியான ஆலோசனைக்கு நாம் வருகிறோம்: "அவைகளை உன் இருதயத்துக்குள் காத்துக்கொள்."

இக்கருத்தை நான் நன்றாக புரிந்துக்கொண்டுள்ளேன். ஏன் என்று கேட்கிறீர்களா? முதலாவதாக இப்பகுதியின் அடிப்படையில் நான் சுகம் பெற்றேன்; இரண்டாவது, நான் ஆப்பிரிக்க பள்ளிகளுக்காக ஆப்பிரிக்க ஆசிரியர்களை பயிற்றுவிக்கும் கல்லூரியின் முதல்வராக கிழக்கு ஆப்பிரிக்காவில் பணியாற்றின போது நடந்த ஓர் சம்பவம். முதல்வராக பணியாற்ற கல்வி கற்றுக் கொடுப்பதின் கோட்பாடுகளை நான் அறிய வேண்டியதாயிற்று. எங்கள் மாணவர்களுக்கு நாங்கள் கற்றுக்கொடுக்க முயன்ற ஓர் எளிய கோட்பாடு — ''காதுகளின் வாசல்'' மற்றும் "கண்களின் வாசல்." ஒரு பிள்ளைக்கு கற்றுக்கொடுக்க, நாம் எல்லா வாசல்களையும் பயன்படுத்த வேண்டும். அப்பிள்ளை, கேட்டால் மட்டும் போதாது; அதைக்

காணவும் வேண்டும். உண்மையைச் சொன்னால் கேட்டு, கண்டால் மட்டும் போதாது, செயல்முறையில் ஈடுபடவும் வேண்டும்: கேட்டுப்—பார்த்து—செய்ய வேண்டும். இக்காலத்தின் கோட்பாட்டை தேவன் 3000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே கண்டார் என்பது எனக்கு மிகவும் ஊக்கமளித்தது. அவர் சொன்னார், “உன் செவியைச் சாய், உன் கண்களை விட்டு இவைகள் பிரியாதிருப்பதாக, அப்பொழுது இவைகள் உன் இருதயத்துக்குள் செல்லும்.” காதுகளின் வாசல் மற்றும் கண்களின் வாசல் வழியாய் செல்வதின் நோக்கம், மனித தனித்தன்மையின் உயிர்துடிப்பும் மையமுமான, ‘‘இருதயம்’’ என்று வேதம் அழைக்கும் பகுதியை சென்றடைவதற்குதான். இருதயத்திற்குள் சென்றவுடன், வாக்களிக்கப்பட்ட விளைவுகளை ஏற்படுத்தும் ஆனால் இருதயத்துக்குள் செல்லாவிட்டால், விளைவுகளை ஏற்படுத்தாது.

சில வகையான மருந்துகள் இரத்த ஓட்டத்துக்குள் சென்று கலந்தால் மட்டுமே வேலை செய்யும். நீங்கள் மருந்து சாப்பிட்டும், அது இரத்த ஓட்டத்தை சென்றடையவில்லை என்றால், செய்ய வேண்டியதை செய்யாது. தேவனுடைய மருந்தும், இருதயத்துக்குள் சென்றடையும்போது தான் பயனுள்ளதாகும். வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்டதை நிறைவேற்றும் இடத்துக்கு மருந்து செல்வதை குறித்தே முன்பு கூறப்பட்ட மூன்று ஆலோசனைகளிலும் சொல்லப்பட்டன. அவ்விடம் இருதயமே. பின்பு, “அவைகளை உன் இருதயத்துக்குள் காத்துக்கொள்’’ என்று கூறப்பட்டுள்ளது.

நீதிமொழிகளில் அதற்கு அடுத்த வசனத்தை நாம் பார்க்க வேண்டும், வேதத்திலேயே மிக ஆழமான கருத்துடைய வசனங்களில் ஒன்று. நீதிமொழிகள் 4:23

எல்லாக் காவலோடும் உன் இருதயத்தைக்

காத்துக்கொள், அதனிடத்தினின்று ஜீவஊற்று புறப்படும்.

எவ்வளவு ஆழமான சத்தியம்! "...இருதயத்திலிருந்து ஜீவஊற்று புறப்படும்."

என் சிந்தை கிழக்கு ஆப்பிரிக்காவுக்கு திரும்பி செல்கின்றது. 'லோராகோலி' என்று அழைக்கப்பட்ட தன் சொந்த பாஷையில் என் மாணவி ஒரு வாசகத்தை தன் அறையின் சுவற்றில் எழுதினாள். வாசிக்கும் அளவுக்கு மட்டும் எனக்கு அப்பாஷை தெரியும். "உன் இருதயத்தை உன் எல்லா பெலத்தோடும் காத்துக்கொள்; ஏனென்றால் ஜீவனுக்கேற்ற யாவும் அதிலிருந்து புறப்பட்டு வரும்" என்று எழுதினாள். மிக, மிக எளிமையாக இவ்வசனம் எழுதப்பட்டிருந்தது.

அவ்வுணர்த்துதல் என்னை விட்டு போகவேயில்லை: "ஜீவனுக்கேற்ற எல்லா காரியங்களும் இருதயத்திலிருந்து புறப்படும்." வேறு விதமாக சொன்னால், உங்கள் இருதயத்திலுள்ளவைகளே, வாழ்க்கையில் நீங்கள் அனுபவிக்கும் யாவற்றையும் தீர்மானிக்கும். உங்கள் இருதயத்தில் சரியான காரியங்கள் இருந்தால், உங்கள் வாழ்க்கை சரியாக இருக்கும். உங்கள் இருதயத்தில் தவறான காரியங்கள் இருந்தால் உங்கள் வாழ்க்கை தவறாக செல்லும். உங்கள் இருதயத்தில் உள்ளதே உங்கள் வாழ்க்கையின் பாதையை தீர்மானிக்கும். ஆகையால் தேவன், "என் மருந்தும், என் வார்த்தைகளும், என் வாக்கியங்களும் நான் வாக்கு பண்ணினதை நிறைவேற்ற வேண்டுமானால், அவைகள் உன் இருதயத்துக்குள் நுழைய வேண்டும், அவைகளை நீ அங்கே காத்துக்கொள்ள வேண்டும்."

"உன் இருதயத்தின் நடுவில் வைத்துக்கொள்" - ஓரங்களில் அல்ல, மையத்தில் காத்துக்கொள். உன் முழு வாழ்க்கை மற்றும் தனித்தன்மையின் மையத்தில் வைத்துக்கொள். நீ வாழப் போகும் முழு விதத்தையும்

இது பாதிக்கும்" என தேவன் கூறுகிறார்.

நம்முடைய மருந்தாயிருக்கும் தேவனுடைய வார்த்தையை குறித்த இந்த போதனையை நிறைவுக்கு கொண்டுவர புதிய ஏற்பாட்டில் இதற்கு ஒத்த ஓர் வசனத்தை பார்ப்போம். எபிரெயர் 4:12–தேவனுடைய வார்த்தையின் தன்மையும், அது நமக்குள் எப்படி கிரியை செய்கிறதென்பதையும் காண்பிக்கிறது:

> **தேவனுடைய வார்த்தையானது ஜீவனும் வல்லமையும் உள்ளதாயும், இருபுறமும் கருக்குள்ள எந்த பட்டயத்திலும் கருக்கானதாயும், ஆத்துமாவையும், ஆவியையும், கணுக்களையும் ஊனையும் பிரிக்கத்தக்கதாக உருவக் குத்துகிறதாயும், இருதயத்தின் நினைவுகளையும் யோசனைகளையும் வகையறுக்கிறதாயும் இருக்கிறது.**

இம்முழு வசனத்தையும் சுருக்கமாக கூறும் ஓர் வார்த்தையை தேர்ந்தெடுக்க வேண்டுமானால், "உருவ குத்துகிறதாய்" என்ற வார்த்தையையே தேர்வு செய்ய வேண்டும். தேவனுடைய வார்த்தை ஊடுருவுகிறது. வேறெதுவும் ஊடுருவக் கூடாத இடத்திற்கு இது ஊடுருவி பாயும். அறுவை சிகிச்சை செய்யும் மருத்துவரின் கத்தியை குறித்து நன்கு அறிவோம், கூர்மையான முனையுள்ள அக்கத்தி, மனித திசுக்களினுள் மிக நுண்ணியமாக செலுத்தப்படும். தேவனுடைய வார்த்தை வேறொரு தளத்துக்குள் ஊடுருவும். நம்முடைய தனித்தன்மையின் உள்ளான பகுதிகளான ஆத்துமாவையும் ஆவியையும் பிரிக்கும். நம்மைக்குறித்து நாமே புரிந்துகொள்ள முடியாத, நமக்குள் இருக்கும் காரியங்களை தேவனுடைய வார்த்தை நமக்கு வெளிப்படுத்தும். கணுக்களையும் ஊனையும் பிரிக்கின்றது. நம்முடைய ஆவிக்குரிய பகுதியையும் தொடுகிறது, சரீர பகுதியையும்

தொடுகிறது. அதற்கு எட்டாத பகுதி ஒன்றுமே இல்லை.

உங்கள் எலும்புகளுக்குள் வியாதியிருக்கலாம் அல்லது கணுக்களில் வியாதி இருக்கலாம், மனித மருந்தோ, மனித ஆயுதமோ நிவிர்த்தி செய்ய முடியாத அவ்வியாதியை, தேவனுடைய வார்த்தை சுகமாக்கும் என்று இவ்வசனம் கூறுகிறது. உள்ளான தனித்தன்மையின் பிரச்சனைகளுக்கு மனநோய் மருத்துவரிடம் தீர்வு இல்லையென்றாலும், தேவனுடைய வார்த்தை அங்கும் செல்லும். தேவனுடைய வார்த்தை ஊடுருவும். தேவன் விரும்புகிற பிரகாரமாகவே அதை உட்கொள்வதே முக்கியமானது. ஒருங்கிணைந்த கவனத்தோடும், தாழ்மையான, கற்றுக்கொள்ளக்கூடிய மனநிலையோடும் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். முன் முடிவு செய்தல், பாரபட்சம் என்ற தடைகளை தள்ளிவிட்டு, உண்மையான, முழுமனதோடும், ஒருங்கிணைந்த பார்வையோடும் இதைப் பார்க்க வேண்டும். புரட்டிப் பேசவோ, அதிக தத்துவ ஞானத்தை பயன்படுத்தவோ நாம் விரும்பவில்லை. தேவனுடைய வார்த்தை என்ன சொல்லுகிறதோ அதை அப்படியே ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். விதண்டாவாதம் மற்றும் கலப்படஞ் செய்தல் என்ற தடைகளை தள்ளிவிட்டால் வார்த்தை உட்பிரவேசித்து, கிரியை செய்யும்.

இறுதி ஜெபம்

இந்த செய்தியை முடிவுக்கு கொண்டு வந்து நான் உங்களுக்காக ஜெபிக்க விரும்புகிறேன்.

பிதாவே,

தேவனுடைய வார்த்தையினால் மட்டும் தீர்வு காணக்கூடிய ஆவிக்குரிய மற்றும் சரீர பிரகாரமான

பிரச்சனைகளோடு இப்புத்தகத்தை வாசித்துக் கொண்டிருக்கிறவர்களுக்காக ஜெபிக்கிறேன். இவ்வார்த்தை அவர்களுக்குள் பிரவேசித்து, தேவையானதை செய்யட்டும்: விசுவாசத்தை உருவாக்கி, ஆரோக்கியத்தையும், விடுதலையையும், சமாதானத்தையும், சந்தோஷத்தையும், ஒற்றுமையையும் கொண்டுவரட்டும். இயேசுவின் நாமத்தில் ஜெபிக்கிறேன்.

ஆமென்.

தனிப்பட்ட ஆய்வு

இப்போது, தேவனின் மருந்து புட்டி பாட கேள்விகளுக்காக, இணைப்பு “அ”வை பாருங்கள். இக்கேள்விகளுக்கான பதில்கள், இணைப்பு “ஆ”வில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

இணைப்பு - அ

கேள்விகள்

தேவனின் மருந்து புட்டி

1. நீதிமொழிகள் 4:20-22 தேவனுடைய வார்த்தையை (மருந்து) எப்படி அருந்த வேண்டும் என்று விளக்கம் அளிக்கிறது.

   என் வா ----------கவனி.

   என் வசனங்களுக்கு உன் செ----------சாய்.

   அவைகள் உன் க----------விட்டுப் பிரியாதிருப்பதாக.

   அவைகளை உன் இ----------த்துக்குள்ளே காத்துக்கொள்.

2. “என் வசனங்களுக்கு உன் செவியைச் சாய்” - தேவன் நம்மோடு பேசும்போது, சிதறிப் போகாத நம்முடைய முழு க----------கேட்கிறார் என்று நாம் புரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

3. தேவன் நம்முடைய பரிகாரியாக இருக்க விரும்புகிறார். தேவனிடத்தில் இருந்து சுகத்தைப் பெறுவதற்கான முதல் நிபந்தனையும், முதன்மையான திறவுகோலும், தேவனுடைய வார்த்தைக்கு செ----------சாய்ப்பதாகும். கேட்க வேண்டும் என்பதற்குதான் எல்லா முக்கியத்துவமும் அளிக்கப்பட்டுள்ளது. சிதறிப் போகாத நம்முடைய முழு க----------த்தையும் நாம் தேவனுக்கு கொடுக்க வேண்டும்.

4.. ரோமர் 10:17, வி----------தேவனுடைய வார்த்தையைக் கேட்பதினால் வரும் என்று சொல்லுகிறது. விசுவாசம்தான் சு----------பெற்றுக்கொள்ள நமக்கு

உதவி செய்கிறது; தேவனுடைய வார்த்தையைக் கேட்பதினால் வருகிறது.

5. 'உன் செவியைச் சாய்' என்றால் தேவனுடைய வார்த்தையை நல் எண்ணத்தோடு வாசிப்பது. வாசிக்கும்போது நாம் க----------க்கொள்ளக் கூடியவர்களாகவும் தா----------யாகவும் இருக்க வேண்டும்.

6. 'நாம் அதைச் சாந்தத்தோடு ஏற்றுக்கொண்டு, துர்க்குணத்தை (அல்லது குறும்புத்தனத்தை) ஒதுக்கி வைக்க வேண்டும்'. சாந்தம் மற்றும் குறும்புத்தனத்துக்கும் கொடுக்கப்பட்டுள்ள அர்த்தங்களுக்கு சரி அல்லது தவறு என்று குறிப்பிடுக: (யாக்கோபு 1:18-21)

(a) சாந்தம் என்றால்:

தாழ்மை	சரி / தவறு
பெருமை	சரி / தவறு
கற்றுக்கொள்ளக்கூடிய	சரி / தவறு
மரியாதை செலுத்துகிற	சரி / தவறு
தைரியம்	சரி / தவறு
ஏழையாய் இரு	சரி / தவறு

(b) துர்க்குணம் (குறும்புத்தனம்) என்றால்:

வாக்குவாதம் செய்தல்	சரி / தவறு
பெருமை	சரி / தவறு
கற்றுக்கொள்ளக்கூடிய	சரி / தவறு
கற்றுக்கொள்ளக்கூடாத	சரி / தவறு
குறுகிய மனப்பான்மை உடையவராக இருப்பது	சரி / தவறு
முன் முடிவு செய்த எண்ணங்கள்	சரி / தவறு

7. ‘உன் கண்களை விட்டு பிரியாதிருப்பதாக’ என்பது நம்முடைய பார்வையைக் குறித்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கும் மூன்றாவது நிபந்தனை. லூக்கா **11:34**இல் இயேசு, நம்முடைய சரீரத்தின் வெளிச்சம் க-----------தான் என்று கூறுகிறார். உங்கள் பார்வை ஒரே கவனம் உடையதாய் இருந்தால் உங்கள் ச----------- மு----------- வெளிச்சமாக இருக்கும்.

8. சரீரம் முழுவதும் வெளிச்சத்தால் நிறைந்திருந்தால், நீதியும் சுகமும் இதன் விளைவுகளாக இருக்கும், ஆகையால் பாவமும் வியாதியும் இ----------- கிரியைகளாக இருக்கின்றன.

9. வேதத்தை நாம் எளிமை மற்றும் உண்மை என்னும் ஒரே பார்வையுடைய கண்களினால் படிக்க வேண்டும். சரி / தவறு

10. எழுத்தாளர் டெரிக் பிரின்ஸ், உலக ஞா-----------தள்ளிவிட வேண்டும் என்று நமக்குச் சவால் விடுகிறார். உ-----------பார்வையில் நாம் முட்டாள்களாக மாறினால்தான், தேவனுடைய ஞானத்துக்குள் நாம் பிரவேசிக்க முடியும்.

11. காது என்னும் வாசலிலும், கண் என்னும் வாசலிலும் வேதத்தைச் சரியாக புரிந்துகொள்ள நாம் பிரவேசிக்கும் காரணம், மனிதனுடைய முக்கியமான மையப் பகுதியான இ---------சென்றடைவதற்குதான்.

12. இ---------சென்றடையும் போதுதான் தேவனின் மருந்து புட்டி பயனுள்ளதாக இருக்கிறது.

13. நீதிமொழிகள் **4:23**, நம்முடைய இருதயம் ஜீவனுக்கேதுவான காரியங்களைக் கொண்டதென்று சொல்லுகிறது. அவைகளை நாம் அங்கே கா--------- வேண்டும்.

14. தேவனுடைய வார்த்தை நம்முடைய ஆவி, ஆத்துமா, சரீரத்தையும், நம்முடைய தனித்தன்மையின் உள்ளான பகுதிகளையும் ஊடுருவிப் பாய்கிறது. தே---------வா--------- ஊடுருவக்கூடாத எந்த வியாதியும் இல்லை.

இணைப்பு 'அ'

இணைப்பு ‘ஆ‘

விடைகள்

தேவனின் மருந்து புட்டி

1. வார்த்தைகளை, செவியை, கண்களை, இருதய
2. கவனத்தையும்
3. செவி, கவனத்தை யாத்திராகமம் 15:26
4. விசுவாசம், சுகத்தை
5. கற்றுக், தாழ்மை
6. **(a)** பெருமை தைரியம், ஏழையாய் இரு-தவறு
   தாழ்மை, கற்றுக்கொள்ளக்கூடிய, மரியாதை செலுத்துகிற - சரி
   (b) கற்றுக்கொள்ளக்கூடிய - தவறு மற்ற எல்லா பதில்களும் - சரி
7. கண், சரீரம் முழுவதும்
8. இருளின்
9. சரி
10. ஞானத்தை, உலகத்தின்
11. இருதயத்தை
12. இருதயத்தை
13. காத்துக்கொள்ள
14. தேவனுடைய வார்த்தை

ஆசிரியரைப் பற்றி . . .

டெரிக் பிரின்ஸ் (1915-2003) இந்தியாவில் வசித்து வந்த ஆங்கிலேய பெற்றோருக்குப் பிறந்தவர். இங்கிலாந்து நாட்டின் ஈட்டன் கல்லூரி மற்றும் கேம்பிரிட்ஜ் பல்கலைக்கழகத்தில் கிரேக்க மற்றும் லத்தீன் மொழிகளில் புலவராக தேர்ச்சி பெற்றார். பழங்காலத்து மற்றம் நவீன தத்துவம் என்ற துறையில், கிங்ஸ் கல்லூரியில் அவர் கௌரவ பணியாற்றினார். மட்டுமல்ல, அராமிய மற்றும் எபிரெய மொழிகள் உட்பட, பல மொழிகளைக் கேம்பிரிட்ஜ் பல்கலைக்கழகத்திலும் எருசலேமிலுள்ள எபிரெய பல்கலைக்கழகத்திலும் அவர் கற்றார்.

இரண்டாம் உலக யுத்தத்தில், பிரிட்டிஷ் ராணுவத்தில் பணியாற்றியபோது, அவர் வேதத்தை வாசிக்க ஆரம்பித்து, இயேசுவுடன் வாழ்வை மாற்றும் ஓர் நேர்முக சந்திப்பைப் பெற்றார். இச்சந்திப்பிலிருந்து அவர் இரண்டு முடிவுகளுக்கு வந்தார்: முதலாவது, இயேசு கிறிஸ்து உயிரோடிருக்கிறார்; இரண்டாவது, வேதாகமம் ஓர் உண்மையான, அர்த்தமுள்ள, நவீன காலத்துக்கும் ஏற்ற புத்தகம். இவ்விரண்டு முடிவுகளும் அவருடைய வாழ்க்கையின் முழுப் போக்கையும் மாற்றின. அதன்பின் வேதத்தைப் படிக்கவும் அதைக் கற்றுக்கொடுக்கவும் அவர் தனது வாழ்வை அர்ப்பணித்தார்.

வேதாகமத்தையும் அதின் போதனையையும் தெளிவான மற்றும் எளிய விதத்தில் விளக்கும் டெரிக்கின் பிரதான வரம், லட்சக்கணக்கான மக்களுடைய வாழ்க்கையில் விசுவாசத்தின் அடித்தளத்தை அமைப்பதற்கு உதவி செய்திருக்கிறது. சபைப் பிரிவுகளை மற்றும் குழுக்களைச் சாரா நிலையினால், அவருடைய போதனை எல்லா இன மற்றும் மதப் பின்னணிகளிலிருந்தும் வந்த மக்களுக்கு மிகப் பிரயோஜனமாகவும், வாழ்க்கைக்கு ஏற்றதாகவும்

அமைந்துள்ளது.

அவர் 50ற்க்கும் மேற்பட்ட புத்தகங்களுக்கும், 600 ஒலி மற்றும் 100 ஒளிப்பதிவு செய்யப்பட்ட போதனைகளுக்கும் காரணராய் இருக்கிறார். இவைகளில் அநேகம் 100க்கும் மேலான பாஷைகளில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு, அச்சிடப்பட்டுள்ளன. அவருடைய அனுதின ரேடியோ ஒலிபரப்பு, அராபிய, பஹாசா, இந்தோனேஷியா, சீன (அமாய், காண்டோனீஸ், மாண்டரின், ஷாங்காயீஸ், சுவாட்டோ) க்ரோஷிய, ஜெர்மன், மலகாசி, மங்கோலிய, ரஷிய, சமோவா, ஸ்பானிஷ் மற்றும் டோங்கன் பாஷைகளில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. இந்த ரேடியோ ஒளிபரப்பு இன்றைக்கும் உலகெங்கும் அநேகருடைய வாழ்வை மாற்றிக்கொண்டிருக்கிறது.

140 நாடுகளில், டெரிக் பிரின்ஸின் போதனைகளைக் கொண்டு, விசுவாசிகளைச் சந்திக்கும் ஊழியத்தை, டெரிக் பிரின்ஸ் ஊழியங்கள் இன்றும் செய்து வருகிறது. இதனால் ‘‘இயேசு கிறிஸ்து வரும் வரை’’ என்ற கட்டளையை நிறைவேற்றுகிறது. உலகெங்குமிருக்கும் 30 டெரிக் பிரின்ஸ் அலுவலகங்கள் மூலம் இப்பணி நிறைவேறி வருகிறது. இவ்வலுவலகங்கள், ஆஸ்திரேலியா, கனடா, சீனா, பிரான்ஸ், ஜெர்மனி, நெதர்லேண்ட்ஸ், நியூசிலாந்து, நார்வே, ரஷியா, தென் ஆப்பிரிக்கா, சுவிட்சர்லாந்து, இங்கிலாந்து, அமெரிக்க ஐக்கிய நாடு மற்றும் இந்தியா உட்பட பல நாடுகளில் உள்ளன. மேலும் விபரங்கள் அறிய www.derekprince.in என்ற இணையதளத்தைப் பார்க்கவும்.

எங்களுடைய மற்ற வெளியீடுகள்

ஆசீர்வாதங்கள் அல்லது சாபங்கள்: நீங்கள் தேர்ந்தெடுக்கலாம்

ஞானஸ்நானத்தின் மூலம் அடக்கம்பண்ணப்படுதல்

தெய்வீக பரிமாற்றம்

பிசாசுகளை துரத்துதல்

அளவற்ற அன்பு

வாழ்வளிக்கும் விசுவாசம்

நீதியான வாழ்கைக்கான அஸ்திபாரங்கள்

தேவனின் மருந்து புட்டி

உங்கள் பணத்தைக் குறித்த தேவனுடைய திட்டம்

விட்டுக்கொடுத்தலின் கிருபை

உங்களில் உள்ள தூய ஆவியானவர்

சாபத்திலிருந்து ஆசீர்வாதத்திற்கு கடந்து வருவது எப்படி?

தேவனின் சிறப்பு ஈவினை நீங்கள் விரும்பினால்

வாழ்கையின் கசப்பான ஊற்று

லூசிஃபரின் சுயரூபம்

அறிக்கையிடுதலின் ஆற்றல்

சுயமாய் வேதத்தை கற்பதற்கான பாடங்கள்

ஆவிக்குரிய போராட்டம்

சோதிக்கப்படுதல்

அவர்கள் பிசாசுகளை துரத்துவார்கள்

அனாதைகள், விதவைகள், ஏழைகள், ஒடுக்கப்பட்டோர்.....

பரிசுத்த ஆவியானவர் என்பவர் யார்?

உங்கள் ஜெப தேவைகளுக்கும், ஊழியத்தை தாங்கும் உதாரத்துவ காணிக்கைகளை அனுப்பவும், மேலும் புத்தகங்களை வாங்கவும், கீழ்காணும் முகவரியில் எங்களுடன் தொடர்பு கொள்ளுங்கள்:

டெரிக் பிரின்ஸ் மினிஸ்டிரீஸ் - இந்தியா

1 C, E.V.R. ரோடு,

புத்தூர்,

திருச்சி - **620 017.**

தொலைப்பேசி எண்கள்: +91 98430 55414 /
95855 38201

இணையதளம்: www.derekprince.in

ஈ-மெயில்: admin@derekprince.in